

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN

LOOSHILEHTI N:o 7

YNNÄ OTTEITA LOOSHILEHDISTÄ

N:o 4 JA 5

KIRJOTTANUT

PEKKA ERVAST

S. T. S:N VLISIHTERI

HELSINGISSÄ 1917

T. S. KANNATUSLIITON KUSTANNUKSELLA

ALKUSANA.

Painatan tämän looshilehden n:o 7 ja lähetän sen kaikille Teosofisen Seuran jäsenille, koska siinä käsitellyt asiat koskevat irtojäseniäkin. Samalla liitän loppuun muutamia otteita looshilehdistä n:o 4 ja 5, koska nekin sopivat kaikille teosofeille luettaviksi.

P. E.

Suomen T. S:n Looshilehti n:o 7.

Tuonenkylässä toukokuun 29 p:nä 1917.

Rakkaat T. S:n jäsenet.

Koska vuosikokouksemme nyt on lykätty syksyyn, tahdon uudistaa tätä vanhaa tapaa puhutella Teitä ja kertoa Teille kuulumisia päämajasta. Tietäjän touko- kesäkuun vihko on ilmestynyt, luentokausi on lopussa ja kohta alkaa kesälinen kirjoitustyöni. Lomassa pistän nyt muutamia rivejä Teille. Jos Te jo olette looshityönne lopettaneet, toivon, että kuitenkin vielä ennen syksyä saatte toimeen mieslukuisan kokouksen, jossa voitte lukea tämän looshilehden ja siitä jutella.

Paljon on suurta tapahtunut sen jälkeen kuin viime kesänä olimme koolla Viipurissa. Ennustukset ovat osaksi toteutuneet, osaksi toteutumaisillaan. Muistatteko, että Mikkelissä 1915 sanoin Suomea koskevien ennustusten suhteen: odottakaa vuoteen 1917? Kiertomatkillani syksyllä 1910 samoin kuin kesäkursseilla Karjalassa 1912 puhuin Suomen tulevasta itsenäisyydestä. Nyt jokainen näkee, että tämä itsenäisyys on toteutumaisillaan: joko siten, että olemme ystävyysliitossa Venäjän kanssa, niinkuin esim. minä soisin, tai, jollei ymmärretä, mihin se molemminpuolin velvottaa, siten, että Suomesta tulee aivan riippumaton ja itsenäinen valtio. Mikään ei voi historian kulkua estää, sillä Suomen oma vanha orjuuskarma on loppunut (tähän näkemykseen on ennustukseni perustunut) ja jumalien tahto toteutuu, vaikka sille esteitäkin pantaisiin.

Vallankumous ja siitä aiheutunut mielialojen kevennys teki minunkin käyntini loosheissa tänä keväänä turhaksi ja mahdottomaksi. Kun viime joulun edellä T. S. hallituksessa pohdittiin maaseutulooshien asemaa, arveltiin tarpeelliseksi, että ylishteeri kävisi loosheja rohkaisemassa ja erikoisesti selvittämässä valtiollisia kysymyksiä. Semmoinen matka oli minulle mahdoton ennen kevättä ja vallankumouksen jälkeen se oli tarpeeton ainakin erikoissyhyhensä nähden. Muut asiat, kuten O. Y. Tietäjän valmistuspuuhut, tekivät sen sitäpaitsi mahdottomaksi. Kun siis personallisesta tapaamisesta ei tullut mitään, on sekin aiheena tähän looshilehden numeroon.

Tahdon nyt puhua useammastakin asiasta, T. S. presidentistä, ylishteeriydestä, O. Y. Tietäjästä, S. T. S. päämajasta ja erään S. T. S. hallitukselle saapuneen kirjeen kysymyksistä.

1. T. S. presidentti.

Luettuanne Tietäjästä mielipiteitäni nykyisestä sodasta ja luettuanne tai kuultuanne Mrs. Besantin lausuntoja samasta asiasta olette huomanneet melkoisen eroavaisuuden: Mrs. Besant asettuu jyrkästi liittolaisten puolelle, minä puhun vain rauhasta; Mrs. Besant sanoo, että Valkoinen Veljeskunta on liittolaisten puolella, minä taas, että Veljeskunta ei ole sodan puolella ollenkaan. Ehkä joku on arvellut, että ero on enemmän sanoissa kuin tosiseikoissa: eihän Mrs. Besant tarkota, että Veljeskunta on mukana sodassa, vaan että se kannattaa liittolaisten kansanvaltaisia aatteita, joita P. E.kin hyväksyy! Mutta toiset saattavat syystä kysyä, miksikä sitten sanoista pidetään kiinni ja miksi ei P. E. ole Tietäjässä antanut sijaa Mrs. Besantin mielipiteille. Tähän todella täytyy vastata, ja minun vastaukseni on, että sanat ovat tärkeitä, sillä ne herättävät väärinkäsityksiäkin, jos niillä liian paljon „tarkotetaan.“ Mrs. Besantin sanat ovat olleet sangen selviä: „Mestarit ovat liittolaisten puolella, ja Teoso-

fisen Seuran velvollisuus olisi auttaa Mestareita; se salatie-
teilijä, joka nykyisessä sodassa on puolueeton, rikkoo Mes-
tarien asiaa vastaan.“ En voinut tällaisille mielipiteille
antaa sijaa Tietäjässä, koska minun silloisten olosuhteiden
vallitessa oli mahdoton selvästi tuoda esille toista, puoluee-
tonta näkökantaa, jota kuitenkin tiesin monen kannattavan,
nim. sitä, että Mestarit eivät ole sodan puolella ollenkaan.

En tahdo puhua siitä, missä vaikeassa asemassa olen ollut
tämän erimielisyyden tähden sodan kestäessä, sillä rakkau-
teni ja luottamukseni Mrs. Besantiin ei ole vähimmässäkään
määrässä horjunut, vaikka minun onkin täytyntä olla eri
mieltä hänen kanssaan näin tärkeässä kysymyksessä. Oma
personallinen suhteeni presidenttiin on yhtä lämmin kuin
se aina on ollut. Ei kenenkään teosofin sentähden pidä
ajatella, että P. E. ei enää „usko“ Mrs. Besantiin. En ole
koskaan pitänyt häntä enemmän kuin ketään muutakaan
ihmistä ehdottomana auktoriteettina siveellisissä ja okkutti-
sissa kysymyksissä, mutta en ole koskaan epäillyt hänen
vilpittömyyttään ja epäitsekkyyttään. Hän on minulle nyt
niinkuin aina ihanimpia ihmisolentoja tämän maan päällä,
kehittyneimpiä, viisaimpia.

Pyydän sentähden myös, että kukaan ei vedä tästä eri-
mielisyydestä niitä johtopäätöksiä, joita — sen kyllä ym-
männän — olisi helppo vetää. Olenhan minä viime vuosina
esiintynyt jonkinlaisella salatieteellisellä arvovallalla. Olen
kirjottanut „Salatiedettä omin päin“, „Jeesuksen salakoulu“
y. m. Olisiko kenties nyt minun tarkotukseni erota Mrs.
Besantista ja niin sanoakseni perustaa oma salatieteellinen
suunta, ehkä oma esoteerinen koulu? Tämä on siksi vakava
kysymys, että tahdon sitä koskettaa, vaikkei niin moni sitä
olisi ajatellutkaan.

Käsittääkseni ei kellään paitsi Mestarilla ole Jumalan
antamaa oikeutta perustaa omaa uskontoa tai omaa salatie-
teellistä koulua. Semmoiselle pohjalle — Mestarin auktori-
teetille — perusti tietääkseni Madame Blavatsky aikoinaan
Teosofisen Seuran esoteerisen osaston, jota Mrs. Besant nyt

vallioaate; jokainen aine on käsittänyt useampia luentoja, ja merkitsee tämä siis, että olen tehnyt valmistustyöt seitsemään eri kirjaan, joista jokainen sisältää uusia näkökohtia tai salatieteellisiä tosiseikkoja. Ja muistattehan, että viime vuosikokouksessa sanoin nimenomaan ottaessani vastaan ylisihiteeriyden, ettette saisi odottaa ettekä vaatia minulta mitään entistä ehompaa tai reippaampaa toimintaa; ja Te lupasitte hyväksyä minut semmoisena kuin olin. Kesällä olisi minulla nyt aikomus kirjottaa jotakin — jos voimani riittävät. Tunnustan, että tunnen ruumiini jonkun verran väsyneeksi, sillä äsken päättynyt toimintakausi on ollut täynnä kaikenlaista muutakin työtä. Yleensä kuitenkin uskon ja näen, että terveyteni vuosi vuodelta vahvistuu ja että voimani lisääntyvät. Sentähden toivonkin kaikkien teosofien ymmärtävän, että meidän yhteinen asiamme vaatii yhteistyötämme siinäkin muodossa, että kukin varsinaisesti teosofinen työntekijä saa työskennellä vapaasti omalla alallaan. Antakaa minun kirjottaa ja puhua, sillä tavalla paraiten osaan asiaa hyödyttää. Vapauttakaa minut muista pikku huolista, Seuran asioista, päämajan ekonomiasta, kustannusliikkeen edesvastuusta, niin säilyy koko luonnollinen iloni ja reippauteni työlleni. Tämä tietysti edellyttäen, että Tekin katsotte kirjailija- ja luentotyöstäni olevan hyötyä.

3. O. Y. Tietäjä.

Hallinnon uudistettu kehoitus kiertokirjeessä n:o 2 koskeva O. Y. Tietäjää ei ole tuottanut toivottuja tuloksia. Lisäsitoumuksia osakkeiden ostoon ei ole saapunut kuin pari kappaletta. Näin ollen tuntuu siis siltä, että T. S. on ratkaissut kysymyksen O. Y. Tietäjästä ja ratkaissut sen sillä tavalla, että O. Y. Tietäjä perustetaan, mutta ilman kirjapainoa. Kuten muistatte, ehdotettiin osakeyhtiön pääomaksi 120,000 markkaa, josta summasta 80,000: — oli rahassa merkittävä. Nyt tapahtunut merkintä on tuottanut sitoumuksia vähän yli kolmenkymmenen tuhannen markan edestä.

Koska sillä summalla on mahdoton hankkia kirjapaino, on siis kirjapainotuumasta luovuttava.

Älkää uskoko, että hallinto suree tai paheksuu tätä lopputulosta. Hallinnolla ei ole ollut muuta mielessä kuin teosofisen asian etu. Ja vaikka tämä etu ei näin ollen tule hallinnon toivomassa määrässä tyydytetyksi, ei hallinto kuitenkaan saata muuta kuin iloita siitä, että sen toivomus kustannusliikkeen suhteen kaikissa tapauksissa on kauniilla tavalla toteutunut. Kolmekymmentätuhatta on melkoinen pääoma ja sen avulla voidaan kustannustoimintaa suuresti edistää. ¹⁾

Nyt kun ei kirjapainokysymys ole asiaa kiiruhtamassa, voidaan tietysti osakeyhtiön lopullinen perustaminen lykätä vuosikokoukseen.

Tämän yhteydessä tahdon huomauttaa – jottei siitä mahdollisesti syntyisi turhia keskusteluja vuosikokouksessa – että minä en tahdo mitään osakkeita O. Y. Tietäjässä lahjaksi. Kaikki 400 osaketta merkitään Teosofisen Seuran nimeen. Mainitsen tämän, koska tietooni on tullut, että joissakuissa loosheissa – ehkä Vågen-looshin esimerkkiä noudattaen – on keskusteltu siitä, kuinka suuri määrä Teos. kirjakauppaa ja Kustannusliikettä vastaavista osakkeista on lahjotettava minulle.

4. Suomen Teosofisen Seuran päämaja.

Vuosikokouksessa tulen ehdottamaan, että Seura ottaa haltuunsa tämän Tuonenkylän velkoineen ja saatavineen.

Tuonenkylään eli T. S. päämajaan kuuluva omaisuus on seuraava: a) 10 tynnyrialaa maata, josta 7 yhdessä lohossa ja siitä kaksi tynn. viljeltyä puutarhaa; 3 tynnyrialaa kahtena erillisenä palstana; b) Tonttula-niminen kaksikerrok-

¹⁾ Jos joku sen johdosta, ettei O. Y. Tietäjä nyt tulekaan kirjapainon omistajaksi, tahtoisi muuttaa ennen merkitsemiensä osakkeiden määrää, voi hän siitä kirjeellisesti ilmoittaa minulle, os. Ängelby.

sinen huvila, pinta-ala 11×14 m., sisältä hyvin tapetseerattu ja maalattu, 7 huonetta, iso kalustettu halli, lämmin eteishuone, kylpyhuone y. m. y. m., suuret kauniit verannat pöytineen c) Temppele-niminen kokoustalo, tunnettu v. 1913 ja 1914 vuosikokoukseen osanottajille; d) Piippala-niminen kaksikerroksinen huvila, 6 huonetta, iso kalustettu tupa, tilava veranta, pöytineen ja penkkeineen; e) sauna ja pesutupa, talli 2 hevoselle, erittäin tilava liiteri- ja ulkohuonerakennus, semienttinen lantasailiö, useampia vesikaivoja. Rakennukset on palovakuutettu 55,000: — markasta ja maan arvo on alimman hinnan mukaan Smk. 25,000: — mutta nousee arvaamattomasti, kun rakenteella oleva raitiotie Huopalahdesta valmistuu. (Muutaman vuoden perästä paljaan maan arvo voi olla sata á kaksisataa tuhatta, on minulle vakuutettu. Helsingin kaupunki on ostellut maita aivan lähiseuduilla ja aitamme toisella puolella on kaupungin maa.) Tämän Tuonenkylän maihin ja rakennuksiin olin 31: 12. 1916 käyttänyt rahoja yhteensä Smk. 74,794: 19 ja tämä summa osottaa, mitä kiinteistö korjauksineen todella on maksanut. Ainakin useimmista eristä minulla tietysti on kuitit. Siihen ei ole luettu minkäänlaisia juoksevia menoja, korkoja, palovakuutuksia y. m., niinkuin en tulo- (lahja) puolelle ole merkinnyt juoksevia vuokriakaan. Rahaa olen saanut lahjaksi Smk. 39,511: 41. Velkoja on tänä päivänä Smk. 18,500: —. Itse olen siis sijoittanut päämajaan Smk. 16,782: 78. Saatavana on se valtiollinen korvaus, mikä tulee sotatöitten aiheuttamista vahingoista, joista huomattavimmat koskevat tallipalstaa ja erästä erillistä palstaa; on arvioitu tämän korvauksen ainakin vastaavan velkoja.

Minulla ei tietenkään ole mitään ehtoja siirtäessäni päämajan Seuralle, muita kuin että Seura ottaa vastaan velatkin, joista tädilleni, neiti M. Törnroosille tulevat Smk. 10,000: — mieluummin olisi maksettava heti. Olen kuullut otaksuttavan, että minun ei tarvitsisi maksaa tätä velkaa tädilleni, koska tulen sen perintönä saamaan. Tämä on erehdys. Jos tätäni kuolisikin ennen minua ja testamenttaisi minulle ja

omaisilleni tämän omaisuutensa, ei osalleni lankeisi kuin kolmas osa siitä.

Temppelirahastoa olen hoitanut erityisenä kontona, josta on suoritettu juoksevatkin temppelimenot, nim. palovakuutus. Kun heinäkuun 8 p:nä uudistettava palovakuutusmaksu luetaan pois, on tässä rahastossa rahaa jällellä Smk. 523:55. Summa siirrossa jätetään Seuralle.

Muuten Seuran mielestäni ei pidä käsittää päämajaansa minkäänlaiseksi tulolähteeksi. Päämaja on henkisen työn keskus ja sen tehtävä on omaa laatuaan, johon päinvastoin aineellisia varoja on uhrattava. Saammehan kaikki teosofiset kansallisseurat ympäri maapalloa vuotuisilla veroillamme ylläpitää emäseuran päämajaa Indiassa.

5. *Erilaisia kysymyksiä.*

Muutammat ystävät – V. Angervo, Unto Nevalainen, V. H. Valvanne, Tuomo Tuisku, Otto Mölsä – ovat lähettäneet hallinnolle kahdeksan kysymystä sisältävän kirjeen. Käytän tätä tilaisuutta hyväkseni niihinkin vastatakseni omasta ja hallinnon puolesta; kirje luettiin ja sen kysymyksistä keskusteltiin hallinnon kokouksessa t. k. 20 p:nä.

1 kysymys: Eikö olisi ollut suotavaa, että Suomen T. S:n toiminnasta olisi kahden viime vuoden ajalta lähetetty raportit Päämajaan ja samoin myös jäsenmaksut, ja mistä johtunee, että niitä ei ole ensinkään lähetetty, koskapa Presidentti Annie Besant sitä presidenttipuheessaan oudoksuu, sitä suuremmalla syyllä, kun yhdestä Suomen looshista ne on voitu lähettää?

Vastaus: Kurssin näin korkeana ollessa olisi ollut taloudellisesti liian raskasta Seurallemme suorittaa vuosiverojaan Indiaan. Sodan jälkeen, kun kurssi taas alenee luonnolliseksi, lähetetään kaikki yhtaikaa (punta on nyt = 35: – , tavallisenä aikana 25: –.) Ruotsin T. S. on nähtävästi menetellyt samalla tavalla. Mitä raporttiin tulee, olin minä viime vuonna yhtä hämmästynyt kuin Mrs. Besant nyt, sillä vuoden 1915

vuosikertomuksen lähetin sisäänkirjotettuna, mutta nähtävästi se ei koskaan tullut perille, koska Mrs. Besant ei siitä mitään tiennyt. Viime marraskuussa jätin todella raporttia lähettämättä v. 1916 toiminnasta, koska postikulun epävarmuuden vuoksi pelkäsin senkin joutuvan hukkaan. Muuten näytettiin minulle keväällä Theosophistin joku numero, jossa Mrs. Besant sydämellisellä tavallaan sanoo „olevansa levoton hyvästä ystävästämme Pekka Ervastista, josta ei mitään ole kuulunut.“ Hänen sanoissaan ei ollut moitetta, vaan rakkautta.

On siis kokonaan minun syyini, ettei raporttia v:lta 1916 lähetetty Indiaan.

2 kysymys: Eikö olisi T. S:lle ja sen tulevaisuudelle tärkeätä, että Seuran säännöt niin pian kuin mahdollista tulisivat vahvistetuiksi tai ainakin anomus niiden vahvistamisesta jätettäisiin senaattiin?

Kyllä ja vastaus tähän on annettu hallinnon viime kirjeessä looshien puheenjohtajille.

3 kysymys: Eikö olisi välttämätöntä, että T. S:n hyväksi lahjotetut ja sen toiminnan edistämiseksi tarkotetut varat sekä maa- ynnä muu omaisuus mahdollisimman pian tulisivat Seuran nimeen ja T. S:n taloudellinen suhde ylisih-teeriin täydellisesti järjestetyksi ja vakaannutetuksi, ottaen huomioon että Seura nyttemmin voi täysin laillisesti toimia ja siis myös omistaa omaisuutta?

Vastaus tähän on annettu tässäkin looshilehdessä. Minä allekirjotan kysymyksen koko sydämestäni.

4 kysymys: Millä tavoin voitaisiin teosofinen harrastus saada vilkastumaan ja nousemaan nykyisestä lomaannustilastaan?

Vastaus: tämä on niitä kysymyksiä, joihin en kykene vastaamaan, koska en kysymyksen pontta ymmärrä. Minä en näe mitään lomaannusta. Olen ollut teosofisessa työssä mukana alusta saakka – niin, minähän sitä työtä tässä maassa alotinkin – ja yhä suuremmalla kiitollisuudella ja ilolla tunnustan, että teosofisella työllä on ollut merkittävä

siunaus ja menestys. - Alussa ei ollut mitään! Nyt on laaja kirjallisuus, Tietäjä, Sunnuntai, Idän tähti, Teosofinen Seura monine satoine jäsenineen, säännöllinen luentotyö (ainakin Helsingissä,) T. S. päämaja, siellä täällä looshimajoja, ainakin yksi kiertävä puhuja, j. n. e. Kuinka minä voisin nähdä lomaannusta? En näe muuta kuin alati kasvavaa ja leviävää, vaikutusvoimaista teosofista liikettä. Jos joku jäsen tänään on alakuloinen ja huomenna virkeä, toinen tänään virkeä ja huomenna alakuloinen - mitä se vaikuttaa totuuden voittokulkuun? Minulla ei ole kuin yksi huoli: että itse saisin olla työkykyinen aina! Kyllä maailma pärjää.

5 kysymys: Eikö olisi suotava, että olisi olemassa mahdollisimman suuri vuorovaikutus ja yhteistoiminta hallituksen ja looshien välillä ja ylisihteeri vähintään joka toinen vuosi tekisi kiertomatkan kaikkiin loosheihin?

Vastaus: Erinomaisen suotava, ja uusi ylisihteeri ja uusi hallinto ovat tilaisuudessa tekemään kaikenlaisia parannuksia ja ryhtymään kaikenlaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat omiansa lähentämään loosheja ja hallintoa toisiinsa.

6 kysymys: Eikö juuri nykyisinä aikoina olisi erityisen tärkeätä, että voitaisiin mahdollisimman laajassa määrässä tehdä voimakasta propagandatyötä teosofisten aatteiden hyväksi erittäinkin hankkimalla useita vakinaisia puhujia ja kirjanmyyjiä T. S:n palvelukseen?

Vastaus: Miksei teoriassa, jos nim. T. S:lla olisi riittävästi varoja, mutta eikö todellinen teosofinen käytäntö ole se, että näiden puhujien ja työntekijäin täytyy itse ilmaantua? Muutenhan teosofinen työ kävisi ulkonaiseksi viraksi kuten kirkossa ainakin. Kyllä työmaata on, kun vain on työntekijöitä. Mutta tekijöitä ei synny hankkimalla eikä houkuttelemalla. Ne kasvavat itsestään.

7 kysymys: Eikö olisi suotava, että paitsi hyvää ja hedelmällistä vuorovaikutusta hallinnon ja ylisihteerin sekä looshien välillä voitaisiin saada aikaan myös samanlainen vuorovaikutus ja yhteistoiminta eri looshien välillä? Eikö olisi myös suotavaa, että siinä tarkoituksessa m. m. voitaisiin

saada eloon herätetyksi aikoinaan ilmestynyt looshilehti, jonka ilmestyminen nyt on vapaa?

Vastaus: Hyvä. Tässähän tämä looshilehti nyt ilmestyykin. Ehkä se vasta voi muodostua painetuksi julkaisuksi, joka palvelisi Suomen T. S:n virallisena jäsenlehtenä. Siihen silloin kirjottaisivat looshienkin toimikunnat ja se sisältäisi paitsi hallinnon virallisia tiedonantoja kaikenlaisia Suomen T. S:aa ja teosofista liikettä koskevia uutisia.

8 kysymys: Eikö olisi mahdollista, että voitaisiin saada kuntoon ja järjestykseen aikoinaan perustettu Blavatsky-kirjasto, jotta se voisi olla apuna teosofisessa tutkimustyössä ja että sitä sitte voitaisiin mikäli mahdollista kartuttaa ja lisätä?

Vastaus: Mikä on estänyt sitä kartuttamasta? Minä olen siihen lahjottanut silloin tällöin kirjan näinäkin vuosina. Hugo Valvanne, jonka piti tehdä luettelo kirjoista, tuli yliopistolukujensa ja poismuuttonsa takia estetyksi. Hänen jättämänsä työhön ryhtyi Helmi Rissanen, ja on kantaluettelo nyt miltei valmis. Ehkä vielä tänä kesänä saamme painetuksi aineenmukaisen katalogin.

Olen vastaanottanut kirjeen Tampereen looshilta, jossa looshi hallinnon painetun kiertokirjeen n:o 2 johdosta ilmoitua kunnioituksensa ja luottamuksensa hallintoa ja ylishteeriä kohtaa.

Veljellisellä tervehdyksellä ja rauhaisaa kesää toivottaen
Teidän ystävänne ja ylishteerinne

Pekka Ervast.

J. K. Kokouksessaan kesäkuun 6 p:nä hallinto keskusteli V. H. V:n loosheille lähettämän kiertokirjeen johdosta, joka hallinnollekin oli saapunut; keskustelu ei kuitenkaan ollut virallista laatua. Kokouksessa luettiin myös ääneen Kristianian yhteisvapaamuurari looshista „Uggdrasil“ neiti Eva Blyttin kautta saapunut veljellinen Tervehdys Suomen Teosofeille maaillemme valjenneen päivän johdosta. P. E.

Ote Suomen T. S:n Looshilehdestä n:o 4.

Tuonenkylässä syyskuun 3 p:nä 1913.

S. T. S:n jäsenille.

Arvoisat ja rakkaat veljet ja sisaret!

Vuosi vuodelta leviävät teosofiset aatteet Suomessa. Teosofinen Seura, joka on ottanut työkseen näiden aatteiden edustamisen ja levittämisen, on meillä syntymästään saakka v. 1907 hiljalleen kasvanut, jollei laajuudessa, niin ainakin itsetietoisuudessa. Monet henkilöt ovat liittyneet Seuramme jäseniksi teosofisen innostuksen valtaamina, mutta ovat pian huomanneet, ettei heidän paikkansa vielä ollut Seurassa, kun heille on selvinnyt, että T. S:n jäsenillä on ennen kaikkea velvollisuuksia ja vasta viime kädessä oikeuksia. Ne, jotka ovat pysyneet ja pysyvät uskollisina jäseninä, ovat saaneet iloita siitä, että yhä selvemmin tuntevat olevansa mukana tosi työssä, joka ei ole riippuvainen ajan pikku vaihteluista, vaan ulottuu ikuisuuteen. Sillä onko mitään korkeampaa ja jalompaa työtä kuin edustaa ihmiskunnan ja inhimillisten yksilöiden kehitystä ja kasvua, ei ainoastaan personallisina kuolevaisina olentoina, vaan sieluina, joita kuoleman käsi ei kaada? Monet teistä, rakkaat kanssajäsenet, ovat varmaan maistaneet sitä riemua, jota ihminen tuntee ollessaan maailman kulkua ohjaavien olentojen palveluksessa. Jos heikkoudessani siihen kykenisin, tahtoisin voimakkain sanoin kuvata teille sitä onnea ja sitä rauhaa, jota sielussani olen nauttanut vuodesta 1896 lähtien, jolloin lähes 3 vuotta teosofiaa

tutkittuani sain ensimmäisen valtaavan todistuksen henkisen elämän todellisuudesta. Kirjoissani ja luennoissani, kirjoituksissani ja puheissani olen värjäjävin huulin koettanut täsiä onnesta kertoa, ja uskon, että varsinkin ne, jotka ovat olleet mukana kahtena viimeisenä vuonna kesäkurseissamme, ovat hengessään ja sydämessään saaneet kokea sitä rauhaa joia Mestarit ovat auttajilleen luvanneet. Uskon heidän ainakin älynneen, että maailman Vapahtajien henki taas elää ihmisten keskellä ja että meidänkin kansallemme tarjoutuu nyt tilaisuus pelastua ja vapautua siitä synnin ja kärsimyksen taakasta, joka sitä vuosisatoja on painanut.

Sentähden sanon teille ja painan teidän mieleenne, kuten muinoin indialainen viisas opetuslapsilleen: „Herätkää, herätkää, nouskaa, etsikää Mestaria!“ ja lisäksi meidän oman Mestari K. H:n sanoilla: „Te löydätte Meidät Teosofisen Seuran kautta.“

Älkäämme siis Mestarein toiveita pettäkö, älkäämme väsykö työssä, älkäämme laiminlyökö Teosofista Seuraa!

Teosofinen Seura ja raha.

Eräs arvoisa T. S:n jäsen on äsken kirjottanut minulle, että hän periaatteellisista syistä ei tahdo maksaa Seuran jäsenmaksua. Hän sanoo, että häntä heti alusta tympäisi se seikka, että T. S:kin oli muodostettu viralliselle pohjalle, että silläkin oli sääntönsä ja virkailijansa ja että sekin tarvitsi rahaa. Hänestä tuntuu, ikäänkuin hän ei voisi täydellisesti luottaa T. S:n johtoon ja tarkotusperiin.

Vaikka olen vakuutettu siitä, että aniharvat T. S:n jäsenet näin ajattelevat, tahdon kuitenkin huomauttaa seuraavaa:

a) Omasta puolestani, kuten tunnettu, en ole mikään sääntöjen enkä virallisuuden ihailija. Sitävastoin ihailen ja vaadin sekä itseltäni että toisilta järjestystä, rehellisyyttä ja selvyttä tarkotusperissä. Mikään ihmisryhmä ei tule toimeen ilman sääntöjä, olkoot nämä säännöt näkymättömiä ja salai-

sia kuten perhe-elämässä tai paperille pantuja kuten yhdistyksissä yleensä. Järjestys ja rehellisyys edellyttää säännöllisyyttä, mutta säännöt eivät koskaan saa kasvaa niin rautaisen koviksi, että järkevyyks ja rehellisyys siitä kärsisi.

b) Asian nykyisellä kannalla ollen on aivan mahdollonta ajatella, että T. S. seuranakaan tulisi toimeen ilman rahaa. Millä suoritettaisiin vuotuiset menot, millä verot Indiaan maksettaisiin, millä jäsenkirjat ja vuosikertomukset y. m. kustannettaisiin, millä paperit, postikulut y. m. korvattaisiin? Nämähän ovat siksi päivänselviä asioita, että niistä on turha puhua. Ne ovat kaikki välttämättömiä Seuran olemassaololle, välttämätöntä on siis myös, että niitä asioita hoidetaan, välttämättömät ova siis jonkinlaiset virkailijat. Ja jos virkailijat tarvitsisivat palkkaa työstään, mistä se hankittaisiin?

Ehdottaisin, että looshit ottaisivat keskustellakseen näistä asioista, ettei olisi mitään epäselvyyttä yhdenkään jäsenen mielessä. Ehdottaisin myös, että looshit joskus yhteisesti kokouksissaan mietiskelisivät tähän tapaan: „Kaikkien T. S:n jäsenten tulee pitää kunnia-asianaan suorittaa säännöllisesti, rehellisesti ja iloisella mielellä Seuralle tulevat maksut“.

Kaikki muut rahankeräykset, joita paljon pannaan toimeen kaikissa maissa, ovat vapaaehtoisia. Kun teosofi siinä tekee, minkä hän voi ja minkä hän omalta kannaltaan katsoo hyväksi, vaikkapa katsoisi vääräksikin n.ihinkään keräykseen osaa ottaa, on tämä hänen oma asiansa, eikä kukaan häntä sen johdosta arvostele.

Looshityö.

Koska on ylentärkeätä meidän maallemme näinä aikoina, että teosofinen liike kasvaa niin itsetietoiseksi ja voimakkaaksi, niin keskitetyksi ja heränneeksi kuin mahdollista, tahdon lopuksi liittää tähän Looshilehteen pari sanaa looshityöstä.

Looshityöllä on kolmenlainen tarkoitus. *Ensimäinen* on

teosofisen maailmankatsomuksen tunnetuksi tekeminen ja levittäminen sillä paikkakunnalla, jossa looshi työskentelee. *Toinen* on looshin jäsenten sisäinen vahvistaminen ja heidän teosofisen harrastuksensa vireillä pitäminen sekä kasvaminen ja kehittyminen teosofisessa elämässä ja tiedossa. *Kolmas* on esoteerinen työ, jotta looshista syntyisi okkultisessa maailmassa valonkeskus.

1) Looshityön ensimmäinen tarkoitusperä saavutetaan tietysti osaksi yksilöllisillä, osaksi yhteisillä ponnistuksilla. Seurustellessaan ihmisten kanssa ja joutuessaan niiden kanssa tekemisiin yksityiset jäsenet voivat sopivalla tavalla levittää tietoa teosofiasta puheen avulla, kirjallisuutta myymällä, kirjojen kirjottamisella j. n. e. Panemalla toimeen luentotilaisuuksia, iltamia j. n. e. looshi taas yhteisesti työskentelee teosofian levittämiseksi. Tässä kohden tahtoisin huomauttaa: jos looshi panee toimeen yhteisen illanvieton t. m. s., johon yleisöä kutsutaan, taikka jos looshissa on joku jäsen, joka kykenee pitämään julkisia esitelmiä, silloin on erinomaisen tärkeätä sekä yleisön kasvattamiseksi että yksityisten esiintyjäin rohkaisemiseksi, että looshin jäsenet mieslukuisasti ovat saapuvilla.

2) Toinen tarkoitusperä saavutetaan varsinaisella looshityöllä. Looshityöhön kuuluu teosofisten kirjojen lukeminen ja tutkiminen, jäsenten esitelmien pito vuoron perään, keskustelut, mahdollisten looshilehtien toimitus j. n. e. Tässäkin työssä on menestyksen ehdottomana ehtona, että kaikki looshin jäsenet ovat kokouksilla saapuvilla. Ilman laillista estettä ei kenenkään koskaan pitäisi jäädä pois kokouksista. Voitaisiinpa määrätä sakko looshin kassaan jokaisesta laiminlyönnistä tämän suhteen. Voitaisiinpa myös, kuten Oulunkylän looshissa on tapana, valita ovenvartija, joka määrätyllä minuutilla sulkee looshin oven, joten myöhästyminenkin on rikos, jota niinikään rangaistaan sakolla. Yksikään jäsen ei saa käsittää tätä tyrannimaiseksi sorroksi. Hän on vapaaehtoisesti liittynyt looshin jäseneksi, ja tämän tietenkin pitäisi merkitä, että hän tahtoo ottaa osaa vakavaan teosofiseen

työhön. Koska tiedän, että ainakin muutamissa loosheissa jäsenet eivät säännöllisesti saavu kokouksiin, on tämä puute korjattava. Ja millä? Sillä, että esim. looshin puheenjohtaja personallisesti käy jokaisen looshin jäsenen luona ja innostaa häntä työhön. Looshin velvollisuuksiin kuuluu ehdottomasti pitää silmällä kaikkia jäseniä. Looshi ei saa kadottaa jäseniään näkyvistä eikä esim. ilmoittaa päämajaan, että sen ja sen jäsenen osote on tuntematon. Kuka niistä jäsenistä pitää huolen, ellei looshi itse? Suurissa loosheissa voivat useat innokkaat jäsenet tällä tavalla käydä väsähtäneempien jäsenten puheilla, jolloin työmaa on järjestelmällisesti jaettava.

3) Kolmas tarkotusperä saavutetaan yhteisillä mietiskelyillä suljetuissa looshikokouksissa. Mietiskely tapahtuu parhaiten kokouksen alkaessa. Kaikki istuvat äänettöminä ja rukoilevat, jos sitä sanaa paremmin ymmärrätte, tai ajattelevat samaa asiaa. Yhteisen mietiskelyrukouksen aineena voi esim. olla: „Levitkään tieto jälleensyntymisestä tämän paikkakunnan ihmisten kesken. Olkoon meidän ajatuksemme jälleensyntymisestä näkymättömässä maailmassa kuin valovirta, joka leviää yltypäri tämän paikkakunnan ja valonsäteinä tunkee kaikkien vähänkin vastaanottavaisten ihmisten mieliin. Mietiskelyaiheen määrää aina puheenjohtaja, mutta ehdotuksia sen suhteen voidaan tehdä looshikokouksessa. Täten tehdään esoteerista työtä.

Tuntuuko tämä kaikki teistä vaikealta? Se ei ole vaikeata, jos teidän sydämenne on mukana teosofisessa työssä. Muistakaa, että salainen maailma odottaa paljon Suomelta nykyään. Muistakaa, että me teosofit olemme semmoisia ihmisiä, jotka ensimmäisinä tahdomme olla rintamassa tulevaisuuden kultuurityössä.

Olen veljellisellä tervehdyksellä teidän

Pekka Ervast.

Ote Suomen T. S:n Looshilehdestä n:o 5.

Helmikuun 20 p:nä 1914.

Teosofinen siveellisyys.

„Olen joskus ajatellut, että minun ehkä pitäisi poistua T. S:sta, etten olisi Seuralle millään tavalla häpeäksi,“ sanoi minulle kerran eräs monivuotinen teosofi. — „Kuinka niin?“ kysyin uteliaana. — „No kun minulla on niin omaperäiset mielipiteet kaikenlaisista asioista, ennen kaikkea n. k. siveellisissä kysymyksissä. Enhän ole täällä teidänkään luonanne pitkään aikaan käynyt, kun olen pelännyt, että ehkä tuomitsette minua.“ — „Missä suhteessa sitten teidän mielipiteenne siveellisissä kysymyksissä ovat niin omituisia?“ — „Mielestäni ihmisen pitää olla aivan rehellinen itselleen. Teosofithan kaikki pyrkivät täydellisyyteen, kaikki pyrkivät puhtauteen, pitävät ehkä naimistakin saastaisena — ainakin kokouksissaan lausuvat tällaisia mielipiteitä. Minä myös alussa uskoin niin, koetin elää aivan puhtaasti viikaisemattakaan toiseen sukupuoleen ja kuvittelin jo olevani lähellä ainakin ensimmäistä suurta vihkimystä. Sitten minulle äkkiä tapahtui lankeemus, ja nyt olen jyrkästi sitä mieltä, että minkäänlainen siveellinen kanta ei ole mistään arvosta, ellei se perustu itse-tietoiseen vakaumukseen ja kokemukseen. Enhän nytkään ole mikään roisto eikä maailma pidä minua siveettömänä ihmisenä, mutta tiedän vaan itse sisässäni, etten ole se, miksi ennen itseäni luulin, ja minun täytyy tunnustaa, että epäilen toisiakin ihmisiä. Sentähden en pane mitään arvoa tuom-

moiselle siveydelliselle matkimiselle, joka ei ole lujaa ja itse-tietoista.“

Vieraani sanat miellyttivät minua, ja koetin hänelle selittää, että mielestäni hänen kantansa oli aivan oikea teosofinen kanta. „Etteköhän olekin erehtynyt teosofien suhteen“, lausuin m. m. „sillä tuskinpa he noin lammaislauman tavalla matkivat toisiaan tai johtajiaan. Eihän teosofiassa usko tee autuaaksi, vaan elämä. Olen varma siitä, ettei kukaan teosofi teitä tuomitsisi.“

Teosofinen usko.

Helsingissä on looshi, joka on muodostettu miltei yksinomaan kriittillisistä aineksista. Kun he lukevat jotain teosofista kirjaa, esim. „Ihminen: mistä ja miten“, he koettavat kritisoida ja arvostella jokaikistä lukua, melkeinpä lausetta, yhtähyvin kuin kirjaa kokonaisuudessaan. He lukevat antroposofista kirjallisuutta yhtähyvin kuin teosofista, mutta eivät ota uskoakseen mihinkään umpimähkään. Minusta tuntuu, että he muodostavat aivankuin kanavan, jonka kautta kaikki epäilevät ja ristiriitaiset ajatukset ja tunteet johdetaan ulos Teosofisesta Seurasta. Pidän tämän looshin tehtävää erittäin hyödyllisenä ja tärkeänä. Vahinko vain, jos sen työ meni hukkaan Seuralta kokonaisuudessaan. Olisi suotava, että olisi tilaisuuksia Seuramme elämässä, jolloin eri looshien tutkimustuloksia voitaisiin toisiinsa verrata. Ehkä vuosikokoukset voisivat semmoisiksi muodostua.

Tämän yhteydessä pyydän huomauttaa, kuinka tärkeätä on, että ihmiset oppivat ajattelemaan johdonmukaisesti ja tunnontarkasti. Jos esim. muuten yksimielisessä looshissa joku teosofi on epäileväinen, levoton, tiedonhaluinen, utelias ja yksityisseikkoihin saakka tarkka, ei pidä toisten jäsenten väsyä ja hermostua. Tietysti ei tuo yksi jäsen saa levottomuudellaan värittää kaikkia looshin kokouksia. Mutta silloin tällöin on hyvä varta vasten pitää kokous, jossa asioita pohditaan hänen tavallaan ja hänen kannaltaan. Toisillekin on

semmoisesta menettelystä oppimista, ja he voivat tulla hyvinkin kiittollisiksi sille, joka ensin heitä häiritsi. Meidän Seuramme työ on suuri ja laaja, eikä Seurallamme ole varoja kadottaa yhtäkään ainoata työntekijää, joka tuntee vetäymystä teosofiaan ja tuo omat omittuiset lahjansa sen palvelukseen.

Jos looshissa on useampia tällöisiä aineksia, voivat he muodostaa erityisen tutkimusryhmänsä.

Pekka Ervast.

TAMPEREELLA 1917,
TAMPEREEN SENTRAALIKIRJAPAINO
